

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Severové a soudkyně Mgr. Daniely Teterové a JUDr. Ilony Lövyové ve věci

žalobců: a) **Lenka Topolová**, narozená dne 29. 11. 1964
bytem Vrátkov 69, 282 01 Český Brod
b) **Antonín Rohrbach**, narozený dne 22. 11. 1960
bytem Mariánská 402/39, 142 00 Praha 4-Lhotka
oba zastoupeni advokátem JUDr. Martinem Purkytem
sídlem náměstí 14. října 496/13, 150 00 Praha 5

proti
žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3-Žižkov

o uložení povinnosti uzavřít smlouvu o převodu pozemku

o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2021, č. j. 34 C 489/2017-533

takto:

- I. Odvolací řízení o odvolání žalované do odstavce I. výroku **se zastavuje**.
- II. V odstavci II. výroku o nákladech řízení se rozsudek okresního soudu **mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení **251.390 Kč** do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí advokátu žalobců.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům na náhradě nákladů odvolacího řízení **9.404 Kč** do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí advokátu žalobců.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud nahradil projev vůle žalované uzavřít s žalobci smlouvu o převodu pozemku ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a k jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“), specifikovanou ve výroku rozsudku (viz odstavec I. výroku), žalované uložil povinnost zaplatit žalobcům na nákladech řízení 242.111,32 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku zástupci žalobců (odstavec II. výroku).
2. Proti rozsudku podala žalovaná odvolání, kterým se domáhala jeho změny tak, že žaloba se zamítá.
3. Následně v rámci doplnění odvolání vzala žalovaná zpět své odvolání do odstavce I. výroku a setrvala pouze na odvolání do odstavce II. výroku o nákladech řízení. Je toho názoru, že jí náleží právo na náhradu nákladů řízení, příp. je zde na místě postup dle ustanovení § 142 odst. 2

o. s. ř., tj. že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Soud I. stupně k přiznání nákladů řízení žalobcům vyšel ze skutečnosti, že důvody bránící zákonnému vydání pozemků byly namítány ze strany žalované až po podání žaloby a že okolnosti bránící vydání pozemků nemohly být žalobcům známy před jejím podáním, a proto jim nemohou být přičítány k tíži. V řízení o převod náhradního pozemku podle § 11 odst. 2 zákona o půdě není soud plně vázán žalobním petitem. Tato skutečnost však neznamená, že bez dalšího by soud při rozhodování o nákladech řízení nemohl přihlížet k zásadě úspěchu ve věci dle poměru v žalobě vymezených a pozemků následně převedených. Žalobci se podanou žalobou domáhali nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s žalobci smlouvu o bezúplatném převodu celkem 9 pozemků KN: p. č. 478 orná půda o výměře 4936 m² v katastrálním území Dolní Lhota u Ostravy, p. č. 1358/3 orná půda o výměře 825 m² v katastrálním území Svinov, p. č. 730/1 orná půda o výměře 47561 m² v katastrálním území Lhotka u Ostravy, p. č. 730/5 orná půda o výměře 4847 m² v katastrálním území Lhotka u Ostravy, p. č. 1655/1 orná půda o výměře 2443 m² v katastrálním území Petřkovice u Ostravy, p. č. 1996 trvalý travní porost 1243 m² v katastrálním území Petřkovice u Ostravy, p. č. 1997 trvalý travní porost 2511 m² v katastrálním území Petřkovice u Ostravy, p. č. 1998 trvalý travní porost 2506 m² v katastrálním území Petřkovice u Ostravy a p. č. 1999 trvalý travní porost 1254 m² v katastrálním území Petřkovice u Ostravy, zapsaných na listu vlastnictví číslo 10002 u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Ostrava. Hodnota těchto pozemků činí dle zákona č. 229/1991 Sb., o půdě, ve znění pozdějších předpisů tuto částku 6.192.366 Kč. V průběhu řízení vzali žalobci žalobu zpět ohledně 7 pozemků a předmětem žaloby tak zůstaly dva pozemky, a to p. č. 478, který byl vyloučen k samostatnému projednání a p. č. 1358/3 v hodnotě 125.353 Kč, o kterém bylo v řízení rozhodnuto. Žalobci předmětem žaloby učinili nároky za tyto nevydané pozemky: 1/ Z rozhodnutí č. j. PÚ 647/91/1: byly nevydány pozemky v rozsahu 20.788 m², z toho právní předchůdkyni žalobců nebyly vydány pozemky v rozsahu 1/2, tj. v rozsahu 10.417,5 m². 2/ Z rozhodnutí č. j. PÚ 647/91/2: byly nevydány pozemky v rozsahu 2.664 m², z toho právní předchůdkyni žalobců nebyly vydány pozemky v rozsahu 1/2, tj. v rozsahu 1.332 m². 3/ Z rozhodnutí č. j. PÚ 647/91/5: byly nevydány pozemky v rozsahu 1.374 m², z toho právní předchůdkyni žalobců nebyly vydány pozemky v rozsahu 1/2, tj. v rozsahu 687 m². Celkem nebyly vydány pozemky v rozsahu 12.436,50 Kč. Žalobou žalobci žádali o vydání náhradních pozemků v rozsahu 68126 m². Z uvedeného vyplývá, že se žalobci podanou žalobou domáhali nepřiměřeně vyššího plnění, než činil jejich restituční nárok. Vychází-li žalovaná z hodnoty jejich nároku, jak jej ocenili žalobci cca 1,5 mil. Kč, domáhali se žalobci plnění v poměru hodnot nevydaných a požadovaných pozemků 4 x více než činila hodnota jejich nároku a v poměru rozsahu pozemků na metry čtvereční 5,5 x více než činila rozloha nevydaných pozemků. Advokátní kancelář žalobců dlouhodobě a úspěšně zastupuje oprávněné osoby v restitučních řízeních. Žalobci tak v důsledku vysoce kvalifikovaného právního zastoupení zcela jistě vstupovali do řízení s představou ocenění nevydaných požadovaných pozemků, včetně představy, že převodu nebrání u náhradních pozemků žádná zákonná překážka. Pokud žalobci tuto představu neměli či nemohli mít, pak jim nic nebránilo, aby si vybrali pozemky z nabídek pozemků určených pro veřejnou nabídku, jejichž seznamy jsou veřejně přístupné na webových stránkách žalované. Stejně měli a mají možnost žalobci před podáním žaloby se dotázat u žalované na seznam pozemků vhodných k převodu jako pozemků náhradních v rámci zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Tímto přístupem by žalobci vyloučili, že by do žaloby dali pozemky nevhodné pro jejich převod. Žalovaná námítky ohledně překážek vydání náhradních pozemků logicky může uplatnit až po podání žaloby, neboť nemůže předjímat, jaké pozemky žalobci dají do žaloby, když s obsahem žalobního návrhu má žalovaná možnost se seznámit až poté, co jí je žaloba zaslána spolu s výzvou, aby se k žalobě vyjádřila. Žalovaná žádná předžalobní výzva k vydání předmětných náhradních pozemků nebyla nikdy doručena. Vhodnost pozemků jako pozemků náhradních pro jejich vydání zjišťuje žalovaná následně po podání žaloby oprávněnými osobami, na základě výzvy soudu. Žalovaná prověří vhodnost pozemků dle územně plánovací

dokumentace obce a vyzve příslušné správní orgány, aby provedly zjištění, zda pozemky nejsou vyloučeny dle § 6 zákona č. 503/2012 Sb. Příslušné správní orgány mají povinnost sdělit své stanovisko dle § 6 odst. 2 cit. zákona ve lhůtě 30 dnů ode dne jejich vyžádání. Žalovaná zároveň ze své databáze zjišťuje, zda předmětné pozemky nejsou předmětem jiné dříve podané žaloby, zda na nich nevážnou jiná omezení v podobě předběžných opatření či zda o pozemky nebylo požádáno v rámci tzv. nárokových převodů dle § 7 až § 10 zákona č. 503/2012 Sb., resp. zda nejsou vyloučeny z jiného důvodu, např. dle § 11 zákona o půdě. Jestliže žalobci zvolili výběr pozemků, jejichž převod je ze zákona zapovězen a v důsledku toho berou z převážné části žalobu zpět, pak musí nést důsledky s tím spojené, že jim nebudou přiznány náklady řízení z důvodu, že nebyli ve sporu úspěšní. Žalovaná má za to, že s ohledem na počty a hodnotu jednotlivých pozemků původně požadovaných v poměru pozemku vydaného, byla v řízení úspěšná. Žalovaná připomíná, že rozhodování o nákladech řízení, které bylo (i pouze v části) zastaveno pro zpětvzetí žaloby, je plně ovládáno zásadou procesního zavinění dle pravidel uvedených v § 146 odst. 1 písm. b) a § 146 odst. 2 o. s. ř. V souladu s touto zásadou má povinnost nahradit náklady řízení ten z účastníků, který zavinil, že řízení muselo být zastaveno. Protože soud I. stupně o nákladech řízení v usnesení o zastavení řízení nerozhodoval, musí se s otázkou celkových nákladů řízení vypořádat v meritorním rozhodnutí. Pokud soud I. stupně podané žalobě vyhověl ve vztahu k jednomu z devíti původně žalovaných pozemků, je na místě zhodnotit procesní úspěch/neúspěch žalobců a z toho pak při rozhodování o náhradě nákladů řízení vycházet. To však soud I. stupně neučinil. Podle § 150 o. s. ř. je možné přiznat náhradu nákladů řízení i neúspěšnému účastníku řízení, příp. podle konkrétních okolností může soud úspěšnému účastníku náhradu nákladů řízení odeprít. V dané věci nebyly zjištěny žádné výjimečné důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by měl soud žalobcům přiznat náhradu nákladů řízení podle § 150 o. s. ř. Takovým důvodem není ani majetková křivda na straně oprávněných osob nebo skutečnosti, pro něž náhradní pozemky nelze vydat. Stejně tak s ohledem na rozsah zpětvzetí žaloby nelze hovořit o nepatrném úspěchu podle § 142 odst. 3 o. s. ř. Žalovaná navrhuje, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v nákladovém výroku změnil tak, že přiznává žalované náhradu nákladů řízení podle vyhlášky č. 254/2015 Sb., nebo že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

4. Žalobci ve vyjádření k podanému odvolání navrhovali potvrzení napadeného rozsudku ve výroku o nákladech řízení jako věcně správného s tím, že okresní soud při posuzování otázky náhrady nákladů řízení řádně zohlednil podstatné individuální skutkové okolnosti případu, zákonná ustanovení o. s. ř., jakož i ustálenou rozhodovací praxi Nejvyššího a Ústavního soudu. Dle žalobců je důležité si uvědomit, že žalobě bylo v plném rozsahu vyhověno (pozemek parc. č. 478 v k. ú. Dolní Lhota u Ostravy byl vyčleněn do samostatného řízení za účelem doplnění dokazování), přičemž žalobci tak měli ve věci plný úspěch podle § 142 o. s. ř. Ústavní soud ČR zastává názor, podle kterého je rozhodování o nákladech řízení integrální součástí soudního řízení jako celku (nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 653/03). V případě rozhodování o náhradě nákladů řízení je přitom třeba přihlížet ke všem okolnostem věci, které mohou mít vliv na stanovení povinnosti k náhradě nákladů řízení, jež účastník vynaložil k uplatňování nebo bránění práva. Dle nálezů Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 3375/17 i procesní úspěch a neúspěch ve věci v souvislosti s částečným zastavením řízení v důsledku zpětvzetí návrhu na zahájení řízení je třeba posuzovat v širších souvislostech a s respektem k požadavku na zachování základních principů spravedlnosti. Při nalézání práva nelze postupovat ryze formalistickým způsobem, ale je nezbytné vycházet z individuálních rozměrů každého jednotlivého případu. Dle žalobců ve sporu vyvolaném po letitém neúspěšném jednání s žalovanou jim nelze klást k tíži, že v průběhu řízení před okresním soudem byla zjištěna nepřevoditelnost některého z označených náhradních pozemků, když oprávněné osoby jsou obecně v obtížné situaci, jelikož výběr náhradních pozemků je omezen jejich počtem i existencí řady zákonných překážek nebo důvodů nevhodnosti, které nejsou z veřejně přístupných informací zjistitelné a které oprávněné osoby nemohou v době zahájení řízení znát. Žalobci odkázali na rozhodnutí jiných soudů, které

se k tomuto názoru rovněž přiklonily, a to rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2019, č. j. 22 Co 57/2019-404, nebo ze dne 21. 10. 2019, č. j. 27 Co 11/2019-534, rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 5. 2020, č. j. 19 Co 413/2019-1000, rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 25. 5. 2021, č. j. 30 Co 294/2020-843.

5. Dle § 207 odst. 2 o. s. ř., dokud o odvolání nebylo rozhodnuto, je možno vzít je zpět; v takovém případě odvolací soud odvolací řízení zastaví.
6. V souladu s tímto citovaným zákonným ustanovením bylo odvolací řízení o odvolání žalované do odstavce I. výroku zastaveno.
7. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno osobou oprávněnou, je včasné a přípustné, přezkoumal napadený rozsudek toliko v části odvoláním dotčené, tj. v odstavci II. výroku o nákladech řízení dle § 212a odst. 1 a 6 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, se závěrem, že odvolání není důvodné.
8. Podle rozhodnutí NS ČR sp. zn. 28 Cdo 6064/2017, jde-li o žalobu na projev vůle směřující ke vzniku právního jednání, jehož předmět je penězi ocenitelný, nelze pro účely stanovení tarifní hodnoty pře aplikovat ustanovení § 9 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), nýbrž se jeví případným vycházet právě z hodnoty předmětu sporu, čili výše ceny požadovaných pozemků.
9. Okresní soud podle názoru odvolacího soudu správně uzavřel, že nelze přisvědčit námitce žalované, že zpětvzetí části žalobního nároku by mělo být přičteno k tíži žalobců. Z obsahu spisu plyne, že žalobci se podanou žalobou domáhali nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s žalobci smlouvu o bezúplatném převodu celkem 9 pozemků, jejichž hodnota podle zák. č. 229/1991 Sb. činila 6.192.366 Kč, přičemž po podání žaloby ohledně sedmi pozemků vzali žalobu částečně zpět a řízení bylo v tomto rozsahu zastaveno, předmětem řízení zůstaly dva pozemky, a to parc. č. 478, který byl okresním soudem vyloučen k samostatnému projednání a parc. č. 1358/3 v hodnotě 125.353 Kč, o kterém bylo napadeným rozsudkem rozhodnuto. V dané věci nelze přehlédnout, že mezi zásadní námitky žalované (kromě námítky týkající se toho, že by se žalovaná vůči žalobcům chovala liknavě, svévolně či diskriminačně a námitky týkající se nevhodnosti pozemku parc. č. 478 v k. ú. Dolní Lhota u Ostravy pro převod), patřila výše restitučního nároku žalobců na základě rozhodnutí č. j. PÚ 647/91/1 ze dne 11. 2. 2001, č. j. PÚ 647/91/2 ze dne 25. 8. 2006 a č. j. PÚ 647/91/5 ze dne 26. 1. 2012. V průběhu řízení učinila žalovaná nesporným, že výše restitučního nároku žalobců ve vztahu k rozhodnutím č. j. PÚ 647/91/1 ze dne 11. 2. 2001 a č. j. PÚ 647/91/2 ze dne 25. 8. 2006 činí 615.900 Kč pro každého z žalobců; žalovaná činila nadále spornou výši restitučního nároku plynoucího z rozhodnutí č. j. PÚ 647/91/5 ze dne 26. 1. 2012, kdy ohledně tohoto nároku učinila nesporným pouze částku 1.992,30 Kč pro každého z žalobců. Žalovaná tedy učinila nespornou výši nároků pro každého z žalobců v této věci částku 617.892,30 Kč, celkem 1.235.784,50 Kč. Za této situace pak žalobci s ohledem na zásahu hospodárnosti řízení a procesní ekonomie vzali žalobu částečně zpět ohledně pozemků. Ačkoliv podle názoru odvolacího soudu z obsahu spisu neplyne, že by důvodem částečného zpětvzetí žaloby bylo zjištění o nepřevoditelnosti některého z označených náhradních pozemků, jak ve vyjádření k odvolání argumentují žalobci, přesto podle názoru odvolacího soudu na posouzení nákladů řízení nelze aplikovat § 146 odst. 2 věta první o. s. ř., neboť zastavení řízení ohledně části pozemků nezavinili žalobci. Odvolací soud má za to, že s ohledem na konkrétní okolnosti případu, s přihlédnutím ke skutečnosti, že to byla žalovaná, která nebyla schopna mimosoudně uspokojit oprávněné nároky žalobců, s přihlédnutím k obsahu jí vznášených námitek, a to i k samotné výši restitučních nároků žalobců, je na místě aplikovat § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř. Odvolací soud zdůrazňuje, že nárok uplatněný žalobou nelze z hlediska procesního výsledku chápat jen úzce, jako to, co bylo uplatněno žalobním návrhem, žalobu je třeba vnímat jako celek. Žalobci svým žalobním návrhem uplatnili nárok na nahrazení

projevu vůle žalované uzavřít s žalobci dohodu o bezúplatném převodu pozemků a v tomto směru byli žalobci se svou žalobou úspěšní.

10. S ohledem na shora uvedené má odvolací soud za to, že okresní soud postupoval zcela správně, pokud aplikoval § 142 odst. 1 o. s. ř., přičemž správně (s ohledem na shora uvedené) za tarifní hodnotu věci považoval hodnotu vydaného pozemku p. č. 1358/3, tj. částku 125.353 Kč, a to v souladu s § 12 odst. 3 vyhlášky (každý z žalobců požadoval jednu polovinu této částky). Zcela správně pak odměnu za jeden úkon právní služby podle § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění (dále jen „vyhláška“) vypočetl ve výši 6.140 Kč za zastupování každého z žalobců, která po snížení o 20 % ve smyslu § 12 odst. 4 dané vyhlášky při zastupování dvou či více osob představuje částku 4.912 Kč za každou ze zastupovaných osob.
11. Odvolací soud za účelně vynaložené náklady řízení považuje odměnu za následující úkony právní služby: 1. příprava a převzetí zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky za každého z žalobců, a to vždy ve výši 6.140 Kč, když každý z žalobců udělil samostatně plnou moc; za dále uvedené úkony právní služby odměna ve výši 9.824 Kč (za zastupování obou žalobců), a to za 2. sepsání žaloby, 3. podání ve věci samé ze dne 14. 2. 2018 - replika k vyjádření žalované (č. l. 35), 4. odvolání proti usnesení o přerušování řízení - odměna podle § 11 odst. 2 písm. c) vyhlášky ve výši jedné poloviny, 5. podání ve věci samé ze dne 1. 8. 2018 (č. l. 147), 6., 7. účast u jednání dne 14. 8. 2018, které trvalo déle než dvě hodiny, 8. podání ze dne 13. 9. 2018 (č. l. 187), 9. účast u jednání dne 27. 11. 2018, 10. účast u jednání dne 21. 5. 2019, 11. podání ze dne 27. 8. 2019 (č. l. 317), 12. podání ze dne 10. 9. 2019 (č. l. 340), 13. podání ze dne 17. 10. 2019 - návrh na přerušování řízení (č. l. 363), 14. podání ze dne 13. 10. 2020 - návrh na pokračování v řízení (č. l. 378) - odměna podle § 11 odst. 2 písm. c) vyhlášky ve výši jedné poloviny (za úkony 11., 12. 13. a 14.), 15. podání ze dne 26. 10. 2019 (č. l. 381), 16. podání ze dne 23. 11. 2020 (č. l. 398), které obsahovalo částečné zpětvzetí žaloby, 17. účast u jednání soudu dne 13. 7. 2021, 18. podání ze dne 27. 7. 2021 (č. l. 492), 19. podání ze dne 30. 8. 2021 (č. l. 507) - nesouhlas s přerušování řízení - odměna podle § 11 odst. 2 písm. c) vyhlášky ve výši jedné poloviny, 20. účast u jednání soudu dne 23. 9. 2021. Odměna za shora uvedené úkony právní služby činí celkem 169.464 Kč.
12. Odvolací soud souhlasí s okresním soudem, pokud neshledal účelnými tyto úkony právní služby, za které žalobcům nepřiznal odměnu za právní služby, a to: 1. podání ze dne 11. 10. 2018 - žádost o odročení ústního jednání, 2. podání ze dne 8. 11. 2018 - sdělení bankovních spojení, 3. podání ze dne 31. 1. 2019 - nebyly sděleny žádné nové skutečnosti, pouze žádost o odročení jednání, 4. podání ze dne 8. 3. 2019 - žádost o prodloužení lhůty k podání vyjádření, 5. podání ze dne 20. 3. 2019 - pouhé sdělení, kdy má právní zástupce žalobce volné termíny pro nařízení dalšího jednání, 6. podání ze dne 1. 7. 2019 - kdy žalobci rekapitulovali doposud podaná písemná podání, 7. ze dne 2. 10. 2019 - pouze velmi krátké doplnění a rekapitulující předešlá podání, 8. ze dne 23. 12. 2020, 9. podání ze dne 7. 1. 2021, 10. podání ze dne 16. 4. 2021 - vyjádření, že žalobci souhlasí se závěry znaleckého posudku, 11. podání ze dne 13. 7. 2021 - zopakování tvrzení obsažených v předchozích podáních a zaslání rozhodnutí NS ČR v související věci, tato podání nebyla podáními účelnými, nebyla ani podáními ve smyslu § 11 dané vyhlášky a ničím nepřispěla k objasnění skutkového stavu či opakovala jen to, co již v předchozích podáních bylo či mělo být uvedeno.
13. Oproti okresnímu soudu odvolací soud nepovažuje za účelně vynaložený úkon - podání žalobců ze dne 17. 4. 2019 (č. l. 282), kterým žalobci na opětovnou výzvu soudu založili znalecké posudku, které měly být soudu založeny již v březnu 2019.
14. Celkem dle odvolacího soudu náleží oběma žalobcům odměna za shora uvedené úkony právní služby ve výši 169.464 Kč, dále náhrada hotových výdajů, tj. 21x režijní paušál po 300 Kč dle § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhrada cestovného ve výši 23.996 Kč (za cestu z Prahy do Ostravy a zpět v rozsahu 740 km k 5 ústním jednáním konaných dne 14. 8. 2018, 27. 11. 2018,

21. 5. 2019, 13. 7. 2021, 23. 9. 2021 při použití osobního vozidla), kdy okresní soud cestovné vypočetl správně a na tento výpočet odvolací soud pro stručnost odkazuje, dále náhrada za ušlý čas za celkem 80 započatých půlhodin po 100 Kč dle § 14 odst. 1, 3 vyhlášky a 21% DPH ve výši 43.629,60 Kč. Žalobcům na náhradě nákladů řízení byla přiznána částka 251.390 Kč (po zaokrouhlení).
15. Odvolací soud proto napadený výrok o náhradě nákladů řízení změnil podle § 220 odst. 1 o. s. ř. tak, jak je uvedeno ve výroku shora.
16. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení je odůvodněn § 224 odst. 1 o. s. ř. a 142 odst. 1 o. s. ř., kdy v odvolacím řízení byla žalovaná zcela neúspěšná a vznikla jí tak povinnost uhradit žalobcům náhradu nákladů odvolacího řízení. Každému z žalobců byla přiznána odměna za jeden úkon právní služby - sepis vyjádření odvolání (kdy předmětem odvolacího řízení byla částka, která měla být okresním soudem správně na nákladech řízení žalobcům přiznána, tj. částka 251.390 Kč), a to podle § 7 bod 6 a § 12 odst. 4 vyhlášky ve výši 7.472 Kč za jednu osobu, tedy za dva žalobce ve výši 14.944 Kč, sníženo o 50 % podle § 11 odst. 2 písm. c) vyhlášky na částku 7.472 Kč, jeden režijní paušál 300 Kč a 21% DPH ve výši 1.632 Kč, celkem 9.404 Kč (po zaokrouhlení).
17. Žalovaná byla zavázána zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku dle § 160 odst. 1 o. s. ř. advokátu žalobců dle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné.

Ostrava 20. prosince 2021

JUDr. Lenka Severová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Renáta Poláchová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. právní moci dne 12.01.2022, ve výroku II. právní moci dne 12.01.2022 a je vykonatelné dne 18.01.2022, ve výroku III. právní moci dne 12.01.2022 a je vykonatelné dne 18.01.2022. Připojení doložky provedla Andrea Stoklasová dne 20.01.2022.